

Santa Edith Stein, en aquests temps durs

Veronika M. Klepper

Sants
i Santes

32

Nova vida, docència a Espira

Les dominiques a Espira busquen una professora per a les assignatures d'alemany i història. El bisbe d'Espira fa d'intermediari i per a Edith comença un període de docència, de preocupació pedagògica i compromís amb la formació de la dona. Fa classes d'història i alemany al col·legi, llatí per a les novícies i les introdueix a l'anàlisi dels esdeveniments polítics actuals. Al mateix temps va aprofundint en els fonaments teòrics de l'Església. L'encontre amb la fe sobrepasa tot horitzó filosòfic. La veritat no és una mera teoria que explica, sinó una persona, Jesús, aliment de vida, eucaristia. La bondat és fer la voluntat de Déu com l'ensenyen les Sagrades Escripures i s'hi submergeix. *«En el fons tot el que tinc per dir és sempre una petita i simple veritat: com es pot començar a viure de la mà del Senyor».*

No deu ser fàcil guiar un esperit tan inquisitiu i audaç com el d'Edith. En l'abat del monestir benedictí de Beuron, Raphael Walzer, hi troba un home a l'altura d'aquest repte. Sovint Edith assisteix als actes litúrgics del monestir i s'hi retira per Setmana Santa i Nadal. Més tard l'abat escriu sobre Edith: *«Rares vegades m'he trobat amb un ésser humà que reunís tantes i tan altes qualitats. Al mateix temps era tot senzillesa i naturalitat. Era tota una dona i mística autèntica. Mai no li vaig descobrir ni un bri d'arrogància o fingiment. Era senzilla amb la gent senzilla, sàvia amb els erudits, una cercadora amb els qui cercaven, gairebé afegiria una pecadora amb els pecadors».* S'oposa al desig d'Edith d'entrar al

Carmel perquè considera que el seu servei en el món i àmbit intel·lectual és massa important. Potser intueix també que la conversa necessitava temps de maduració i formació.

Edith obeeix i es lliura de ple a la seva tasca pedagògica. S'endinsa en els escrits de sant Tomàs d'Aquino i dels pares de l'Església. Les seves alumnes aprecien en ella la comprensió pels problemes típics de la seva edat i entorn, la sàvia i delicada direcció de la seva mestra. *«És tasca de l'educador transmetre l'esperit de Crist perquè els estudiants de les institucions educatives catòliques puguin afaïçonar les seves vides segons l'esperit. Però és igualment important conèixer bé la vida que els tocarà de viure perquè després no hagin de dir: "Les monges no saben res del món; no ens han preparat per a respondre els interrogants que ens interpel·len ara". I aleshores hi ha el perill que rebutgin com a inútil tot el que han après».*

Veure la vida com és, sense aclucalls, i entregar-se en cos i ànima, ment i cor, és tant fruit de la seva herència jueva i de la formació fenomenològica com de la seva inclinació natural. Per a Edith el seu encontre personal amb Déu en l'Església catòlica és l'expressió de l'encontre amb ella mateixa, amb la més fonda veritat pròpia. Aquí rau la força de la seva conversió i la integritat de la seva persona fins a les darreres conseqüències. *«He après a estimar la vida des que sé per a què visc»*, escriu en una carta.

Feminista i conferenciant

El seu talent pedagògic i profunditat intel·lectual transcendeixen els límits del col·legi. Aviat la busquen per a donar conferències sobre educació catòlica i femenina. El

seu estil obert, reflexiu i proper a la vegada li fa guanyar l'estima i la fama com a conferenciant. Esdevé una personalitat influent dins de l'àmbit de l'educació catòlica. A Salzburg, Àustria, hi parla en ocasió de les setmanes universitàries sobre l'ethos de les professions femenines. Amb aquesta conferència contribueix a una presa de consciència sobre la situació de la dona professional per part dels bisbes d'Alemanya, Àustria i Suïssa. Edith Stein sap que en l'església primitiva hi havia el diaconat de la dona amb la seva consagració pròpia. «*L'experiència dels darrers decennis ensenya: No hi ha professió que la dona no pugui realitzar*». Les conferències d'Edith Stein ajuden a transformar la consciència de dones i homes a l'Església. Encara avui el seu missatge no ha perdut gens de vigència.

Després de vuit anys amb les dominiques Edith accepta el 1931 d'anar a Münster com a professora de l'Institut Superior de Ciències de l'Educació. Ja plana sobre Alemanya la foscor que l'arrossegarà a la catàstrofe del nazisme i de la segona guerra mundial. Edith intueix el perill, però encara no es pot imaginar la força destructora del fanatisme a Alemanya.

